

Sygn. akt II CSK 301/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Gminy S.
przy uczestnictwie A. L., B. L. oraz Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P.
sprawującego funkcję Starosty
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na potrzebę wykładni przepisów art. 172 w zw. z art. 336 k.c. oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. 2013 r, poz. 260, tekst jedn. ze zm.) i powołała się na dotychczasowe orzeczenia Sądu Rejonowego w P., które były korzystne dla wnioskodawcy. Nie przedstawiła jednak wyводу usprawiedliwiającego wniosek, że powołana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania rzeczywiście wystąpiła.

Tylko zatem na marginesie należy przypomnieć, że powołany art. 8 ustawy o drogach publicznych był już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, zarówno w kontekście dróg wewnętrznych, jak i możliwości ich zasiedzenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2012 r. IV CSK 94/12, niepubl.).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).